

TJALVISTEN

17. ÅRGANG Redaksjon: Ansvarsh. redaktør Otto Nordlie.

Medarbeidere: Egil Halseth, Leif G. Schjerven

NR. 9

Bladet utkommer 1 gang pr. måned. Sendes gratis til medlemmer.
Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.

DES. 1935 Redaksjon og ekspedisjon: Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

Glade jul! Hellige jul!

Tjalvister! Julen er på trappene med alt sitt strev og mas, men også sine gleder såsom juletre, gaver og festlig julebord etc., kort sagt alt dette som skaper den stemning og charme som bare julen kan det.

La oss da, midt i alt strevet, maset og gledene, ikke glemme de som ikke har noe å glede sig til. De, der ikke, som oss har noe festlig dekket bord å gå til juleaften.

Skal vi være enige om å yde vårt, stort eller smått, slik at vi vet, at vi midt i det hele, ikke har glemt de som står utenfor. Så også disse samfundets ulykkelige etter fattig evne kan få merke at julen er gledes tid.

Vis dere som rette tjalvister, følgende klubbens motto: «En sund sjel i et sunt legeme.»

Hjelp så langt dere rekker. Husk det er dessverre mange som trenger hjelp. Forsøk, og dere skal se hvor mye bedre det smaker å sitte trygt og godt om bordet juleaften og hvor meget gladere der synges om juletreet.

Gledelig jul alle sammen!

Red.

Vårt nye æresmedlem

På generalforsamlingen var der innsendt forslag om å opta P. B. Brodersen som æresmedlem i Tjalve.

Formannen leste op en kortfattet beretning om «Broder's» bedrifter i Tjalve gjennom årene og det var ikke småtteri akkurat. Forslaget som var underskrevet av en sann hærs-kare fremtredende tjalvister blev mottatt med stormende applaus og «Broder» blev enstemmig optatt som æresmedlem. Må vi få lov å gratulere!

Samtidig med denne gledelige meddelelse har vi også fått en sørgelig en.

Brodersen er innlagt på Ullevål sykehus for en lei ryggs-kade som han pådrog sig forleden. Han ligger nu inngipset, lenket til sykesengen. Vi håper det ikke

er en alt for alvorlig affære og at vi snart få se hans blide åsyn blandt oss igjen.

Vi sender dig, «Broder», en hjertelig hilsen med ønske om god bedring. På snarlig gjensyn.

Dux.

E. S. Vi har nu fått vite at Brodersen er oppe, men må gå med gipset rygg. Det lover jo allikevel godt at han er oppe igjen.

Holmenkollstafetten

Diskusjonens bølger har gått høie som hus i pressen for en tid siden. Som dere alle vet var det en her-værende avis som kom med det merkelige forslag at Holmenkollstafetten skulde *sløifes* i Olympia-året.

Våre Berlinerfarere skulde få trene kun for det ene — Olympiaden. Om forslagsstilleren for alvor mente, at våre toppidrettsmenn spesialiserer sig for Holmenkollstafetten skal være usagt, men lite smigreende for idrettsmennene er det i fall det så skulde være.

Jeg tror neppe at man selv i Tjalve, hvis medlemmer ofrer så meget for laget, mere kanskje enn noen annen klubb's medlemmer, selv der finner at noen av våre toppfolk spesialtrener kun for Holmenkollstafetten. Jeg tror vi kan slå det fast med et «nei og atter nei,» intelligensen er ikke så lav hverken hos våre folk eller andres klubber's.

Det var av det gode at saken nu en gang blev satt på spissen, så de som alltid har hatt et eller annet å utsette på «stafetten» blev kjørt tilveggs litt kraftig.

Ready-guttene Wolfgang Stang og Kåre Nerdrum skal ha takk for det slag de slo for Holmenkollstafetten. Deres glimrende innlegg har jo vært slått op i dagspressen med store overskrifter, så det er ikke nødvendig å komme nærmere inn på det her. «Aftenposten's» sportsredaktør P. Chr. Andersen's artikler gjorde det likeledes godt å lese.

Hvor uberettiget forslaget var bevises best derved at selv arvefiendene «Sportsmanden» og «Aftenposten» var enige.

Hør bare: Herr Aavatsmark i «Sportsmanden» skriver nemlig under rubrikken «Fritt slag» av 14. november: «Selvfølgelig er ikke Holmenkollstafetten avhengig av om Hjalmar Johannesen, Per Lie eller R. Eckholdt deltar. Dette stafettløp er jo forlengst blitt de tuseners store generalmønstring. Når derfor P. Chr. A. slutter med å si: «Spørsmålet er ikke om Holmenkollstafetten kan undvære P. Lie eller «Hjalle», men om norsk idrett kan undvære Holmenkollstafetten.»

Så faller det ikke vanskelig å gi svaret. *Holmenkollstafetten må det ikke røres ved.* Den må hverken *sløifes* eller *innskrenkes* på noen måte. Den må fortsatt uhindret få vokse til *glede og gagn for norsk friidrett.* Såvidt herr Aavatsmark.

(Utthevelsene er gjort av oss.)

Dermed er alt sagt. Selv om spissene skulde måtte ofre *litt* av treningen på «stafettens alter,» til fordel for sine klubber så vilde ikke det heller skade. Det er bra å la fellesinteressen gå foran egeninteressen en gang i mellom. Samhold og kameratskap er jo idrettens mål, — burde iallfall være det.

Felix.

Ordenskollegiet og festkomiteen

I «Tjalvisten» for august 1934, altså godt og vel ett år siden, leser vi følgende:

«Idrettsklubben Tjalve nærmer sig nu med sterke skritt sin 45. fødselsdag. Det er klart at en slik dag o. s. v. o. s. v. — — —. Artiklen slutter med disse ord: Ordenskollegiet har ordet.»

Ja var det ikke på tide å høre litt fra dere ærede kollegi og komité. Kunne det ikke tenkes å la det tilflytte pressen noen meddelelser nu og da. Så visste man at der arbeides i all stillhet. For vi får håpe og tro at stillheten ikke betyr at der slettes intet gjøres. Ordensutdelingen blir jo jubileumsfestens store clou og festen for øvrig sorterer jo under den nedsatte festkomité. Altså håper vi at der arbeides og at ikke det ærede ordenskollegi og komitéen er kommet derhen som Alex. Kielland i sin tid skrev om datidens brandmannskap, han skriver: « — — — Det var

Rundvakten — den bestod, tror jeg helst av riktig ældgamle vektere som der ikke lenger var lyd i. De hadde alle slått kravene helt op og trukket skindluerne helt ned. Så nogen ildebrand skulde de neppe merke før den sved dem i skjegget — — —.» Ja så skriver den gode Kielland. Nu begynner spørsmålet om jubileumsfesten å bli brennende, kjære kollegi og komité, så vi håper der handles før skjegget blir svidd. Vi vil ha en fest som er Tjalve's 45. år verdig, og den må forberedes grundig. Altså vi venter spent!

Kritikus.

Losen går fra borde

Havet stod i et eneste kok. Stormen pisket sjøene til skum. Plutselig såes gjennom sjørøkket et sterkt lysskinn nede i syd. Det var et skib i havsnød, og som nu hadde søkt opunder land og lå og blusset efter los — — —.

Det seiler en stolt og mektig fullrigger på «idrettens hav». Den er gammel denne skuten, gammel, men god, med en reisning som det sømmer sig en ungdom på 45 år. Den har tatt mangen en hård tørn, vært ute i mangt et forrykende uvær der bølgene gikk som høiest. «Tjalve» heter den og stoltere skute seiler ikke på «idrettens hav».

«Tjalve» kom engang for ikke mange årene siden inn i urent farvann. Undervannsskjærene i form av gjeld etc. lå på lur efter den gamle seiler. Men midt i verste uværet blusset «Tjalve» efter los, og han kom. «Losen» var Arne Andersen. Han tok roret, og med kyndig hånd loset han «Tjalve» ut av det farlige farvann og ut på dypt vann igjen.

Andersen har vært en utmerket «los» for klubben, ingen kunde greid det noe bedre. Han var forsiktig og økonomisk, så økonomisk at en nesten kunde si gjerrig. «Mannskapet» knurret ofte for den hårde behandling. Andersen tenkte imidlertid på klubbens vel, og for dens skyld tok han gjerne imot noen ukvemsord i ny og ne. Åpent og ærlig innrømmes at jeg var blandt de som knurret mangen gang over «den Andersenske gjerrighet».

Åpent og ærlig anerkjenner vi idag at det var til klubbens beste.

Nu har han, «losen», gått fra borde, en ny har inntatt plassen.

RESVIV
STORGATEN 20
O S L O

Alt i sportsartikler

Stort utvalg i Hockey, Kunstløp, Hurtigløp og Promenadeskøiter.

Kjøp Oscar Mathisens modell og bli tilfreds

Skøiter mottas til fornikling, slipning og reparasjon. Brukte skøiter med støvler innbyttes

OSCAR MATHISENS MODEL

HANS ERICHSEN

Nytorvet 5, inng. Ploensbakken - Telefon 12760, 16364

Har du betalt kontingenten?

HerreskoDameskoBarnesko**SKOTØIMAGASINET «MODERNE»**

(Butikkchef Trygve Høgbergh)

STORGATEN 2

Alltid godt utvalg fra de ledende norske og utenlandske fabrikker

Konkurrerende priser

«Tjalvister» kjøper fordelaktig hos oss

SportsskoArbeidsskoGummisko

Vi slutter oss helt til Faafengs vakre ord på generalforsamlingen om styret som var dette år, og sier: «Takk skal dere ha og en særlig takk til «losen» som fikk skuta ut i rent farvann igjen, og

— *Den nye los tar kommandoen.*

Kursen er allerede stukket ut og nu gjelder det for Helstad og Co. å seile inn det tapte, slik at vi atter kan komme i teten såvel økonomisk som sportslig.

«KLART SKIB!» «Sett alle seil!»

Gamle «Tjalve» svinger op i vinden, legger sig over og snart fosser det for baugen der den skjærer gjennom bølgen på «idrettens hav». «Tjalve Ohoi!»

Felix.

Meddelelse

til gutte- og ungdomsavdelingen.

Vi henleder oppmerksomheten på klubbens innedørs-trening. Den vil begynne straks over nyttår.

Gjør dere det som en regel å gå på denne treningen, som vil bli holdt en gang i uken. Skal resultatene til sommeren bli gode, kreves det en vel gjennomført gymnastikk. Det er *det* dere kan få på innedørs-treningen. Etterat gymnastikkprogrammet er ferdig om kvelden blir det instruksjon.

Det er særlig betydningen av et godt *grunnlag* vi vil sette dere inn i. Uten grunnlaget blir det ingen gode resultater, så benytt alle treningskvellene og dere vil snart merke gledelig fremgang. Vi kan på forhånd love en god, sportslig og lærerik sesong i 1936. Så begynn med grunnlaget *gymnastikken*.

Vi takker dere alle sammen for den gode innsats dere har gjort for klubben i år, og ønsker dere et

G O D T N Y T T Å R !

Radler.

Fødselsdag

Det feires fødselsdag i julen, og geburtsdagsbarnet heter Tjalve og er 45 år 27. ds.! Vi gratulerer! og adresserer gratulasjonen til Tjalves far Gust. S. Torp.

Redaksjonen.

Tur og utur Oslo-Bergen

Tjalves storbokser, ja vi har da en enda, Olafsen har vært i Bergen en tur. Han hadde visst bestemt sig for å slå hårdt for hvordan det var eller ikke var, så skvatt armen av ledd under et susende svingslag og kampen gikk skitt.

Det ser ut som skjebnen vil han ikke skal bokse, og det tjener jo Tjalve på, for da blir det alvor med løpningen. Pussig er det i grunn dette med uheldene.

Påsken for 2 år siden hendte noe lignende. Han skulde foreta et av sine berømte «byks» i en passelig stor skibakke. Ovarenet var nok i bratteste laget og midt i var det en stor kul og denne avstedkom ulykken. Til hoppet kom han ikke men skar ut til siden, og i et stygt fall skadet han skulderen temmelig meget, og Budapest-turen som stod for døren holdt på å gå i vasken.

Undertegnede gjorde forresten samme velten, bare med den forskjell at han flagret utfor hoppet på et eller annet vis, og kom ned på «halen» i et ishardt unnarenn. Den «halen» blev farveskjønn, (gult og blått for øiet svever), men ikke god å dras med.

Ja, ja, «Ola» vi får håpe armen blir like god igjen og at det går bra i vinter og selvfølgelig til sommeren også. Så er det ikke så langt til «Ekebergs» pris.

Heia, Ola!

Klumpen.

Negerprat og annet prat

Nu som Etiopia er så fremme i dagspressen benytter vi anledningen og titter inn i en etiopisk skole. Læreren spør:

«Hvad blir en neger som spiser op sin far?»

«Mett.»

«Og når han spiser sin mor?»

«Foreldreløs.»

«Om han også spiser sine brødre og søstre?»

«Universalarving.»

«Kan en slik neger finne sympati?»

«Ja under bokstav «s» i ethvert konversasjonsleksikon.»

Så tar vi oss en tur til hjemlige trakter igjen.

Hvis ikke, gjør det snarest

Læreren spør: «Hvad er det som holder oss oppe og gjør oss bedre en naturen?»

«Korsettet,» svarer en liten pike. Ja, ja, kvinnen fornekter sig ikke.

Forkjølelsestiden er over oss, vi tar en tur på apoteket og får følgende historie servert.

Apotekeren (kommer hjem fra en spasertur):

Har det vært noen her?

Læreren: «Bare en som skulde ha noe for hoste — så gav jeg ham — amerikansk olje.»

A.: «Er du gal, det hjelper jo ikke for hoste.»

L.: «Jo, nå står han utenfor og tør ikke — hoste.»

Uff! Vi svettet rent ved tanken og blev plutselig så tørste. På Grand er det bra med øl og en liten sladderhistorie hørte vi der også. «Ser du kunstmaleren derborte, han er jo skilt fra sin kone nu.»

«Ja han er blitt skilt-maler.»

Nei, dette var litt mye sladder. Vi drakk ut og gikk.

Betan & Co.

Torskefesten

Referat fra årets torskefest savnes. I følge et rykte skulde festen ha vært riktig hyggelig, ja så hyggelig at avisens utsendte medarbeider av ren og skjær glede drakk sig «så'n på en halv snurr» og — — ingenting husket. (Derav referatsavnet.) «Veldig morsomt, morsomtste feschten som har vært,» sa reporteren.

Selv om referatet uteblir så er det en episode fra festen eller rettere på grunn av festen, som forhåpentlig vil more leserne.

Undertegnede fikk en telefonopringning fra en av festdeltagerne mandag morgen. Vedkommende er en forholdsvis nøie ung mann som til stadighet stiller med klokke. Med andre ord Lar . . . (nå der holdt jeg på å nevne navn) han er urmaker.

Følgende samtale fant sted pr. tråd:

«Mor'n du, takk for sist.» Mor'n og takk det samme. Så sa han med skjelvende stemme: «Du si mig engang *var* det noen med høie hatter som op-

trådte og sang på festen. Du *må* si det er sandt,» (det siste kom i en bønnlig tone.) «Joda, det stemmer det.» (Betydelig letere) kom det: «Hvad sang dem for noe?» «Å litt av ditten og datten, mest datten.» «Jeg var visst godt «børsta»?» «Ja kanskje det, du.» «Så det med sangen og de høie hattene var altså sant?» «Jada, jada.» «Takk skal du ha. Mor'n.» «Mor'n.»

Det var en lettet mann som la på telefonrøret.

Der hadde stakkaren gått hele søndagen og grublet over emnet: «Sangen og de høie hattene.» Grublet over om alt bare hadde vært et foster av egen fantasi. Eget produkt «finest made you know.»

«Delerium tremens» hadde vinket i det fjerne. Be sure.

Mr. X.

OBS! JUBILEUMSFESTEN OBS!

Idet bladet går i trykken, får vi en meddelelse fra arrangementskomitéen — lyder som følger:

Jubileumsfesten vil bli holdt medio januar 1936.

Arrangementskomitéen.

Der er på annetsteds i avisen kritisert at der intet høres om omtalte fest så dette var en meddelelse i den ellefte time, men takk skal dere ha.

Red.

Vet Dere at:

«Stora hvita hesten» Ludviksen kallet gjør «come back» kommende sesong?

Holger skal til Olympiaden i Berlin?

Laget på 4 × 400 efter enkeltes meninger blir: Øfsdahl, Adler, Albrecht og Schaug? Heia Petter og Nordlie, de gamle er eldst!

Tjalve stiller tre lag i 4 × 100 i kommende mesterskap. Arne Gulliksen tenker å overta «bror Petter's» stilling på 4 × 100 laget?

Fri-idrettsartikler

DÆHLIN & CO.

SPORTSFORRETNING

Dronningens gt. 28 - (ved Karl Johan)

STØTT

OLYMPIALOTTERIET

HVERT MEDLEM SITT LODD!

Klubbens livsbetingelse er:

Klær for enhver!

Rekorden på 4 × 400 skal flyttes og at gutten for dette heter Tjalve?

Vår gutte- og ungdomsavdeling skal bli den beste i landet både idrettslig og kameratslig sett?

Den er på god vei til å bli det allerede?

På generalforsamlingen fikk avdelingen to drivende ledere, Albrecht og Adler? sistnevnte skal ha sin største sesong hittil, i 1936?

Frøystad har funnet sin store kjærlighet? han er vilt forelsket i ordet «dødt»? han må høre det minst 5 ganger på hvert stevne.

Schjerven er gått over i opposisjonens rekker? vi trodde han bestandig har holdt sig der.

Bråthe skal slå følge med Holger til Berlin?

Th. Ruud ikke lenger er lei idretten? han gjør «come back» den kommende sesong?

Knut Bache skal på elité-laget i «stafetten»?

Berg og Berger begge skal gå på 4,15 på 1500 neste år?

Massør Fossheim og opmann Thuesen skal «trimme» laget i Holmenkollstafetten 1936?

I 1936 er det Tjalve's tur til å vinne?

Nordlie skal forsøke «å ta hekkene» en halv meter lavere neste år?

Tjalve skal få en skikkelig pokalkamp neste år? vi synes ikke det var et grann for tidlig.

Seniorklubben atter har tatt sig en lur? det var snart på tide den våknet til liv igjen?

Her slutter vi denne gang?

Red.

Et intervju „ut i det blå“

Det kommer en lang fyr for full fart opover «streeten». Er det ikke...? Jo, så men er det Nils Schaug. «I lovens navn!» sier jeg og slår ham på skulderen. Han skvetter til. «Jøss er det dig,» utbryter han lettet. «Neida, dette er en helt annen dette vet du,» svarer jeg og går rett på saken med en gang.

«Nå hvordan går det med treningen. Fin form alt, eller hvad?» «Å nei,» Nils drar litt på det. «Nå ut med sproget. Er du ikke riktig frisk? Det er vel

Schou's Bøsse-maker & Sportsforretning

Karl Johansgt. 12
Telefon 22919
OSLO

Alt i Sport og Våben
Fiskesaker

ingen ny mavehistorie? «Nå nå,» ler han, «ikke så hastig min venn. Altså! Jeg er frisk som en fisk og ingen ny mavehistorie står på tur. Jeg står i tungt arbeide fra 7 morgen til 1/25 aften, bli med på jobben og forsøk selv forresten, så skal du se hvor mye lyst du har til trening. «Nei, ellers takk.» (Nils er murer.) «Nå ingen trening foreløbig?» «Nei, iallfall ikke før jul.» «Og etter jul?» «Nei det er i det blå.» «Du får ikke chansen på et lettere arbeide?» Nei, tror ikke det, det er forresten også i det blå, allting er i det blå.» Håper du ser litt lyseblått på treningen også da, når alt er så i det blå som du sier. Og hvor går så veien i aften?» »Tja,» han smiler lurt. «Aha.» (Fåfengs yndlingsuttrykk), sier jeg, «quinden?» «Nettop. Der har vi henne forresten. Vi skulde treffes her,» sier Nils. Lyseblå hatt, og i det jeg hilser, ser jeg inn i et par store blå øine.

Jeg citerer atter Fåfeng. Aha! Der har vi grunnen til at alt er i det blå.

Med et stort smil og mor'n til mig og med sin «blå-øiede» under armen forsvinner Nils nedover «streeten» og ut i det blå

Blue Label.

Nyeste Tjalveblødder

I teppe- og gardinavdelingen hos Gunnerius Pettersen residerer Reidar Olafsen. En dag kommer en dame for å handle. — «Undskyld men jeg skulde ha en riktig sterk og god løper.» Olafsen smiler lurt og svarer: «Da tør jeg nok henvise fruene til Tjalve. Der har de en *hel bråt(h)e*.

* * *

I Bristol's barbersalong hersker Tjalve's Henriksen. Vi spør: «Hvad er Henriksens yndlingsfisk?»

? ? ?

Rakefisk.

Well, og hvad er samme mann's yndlingsfugl.

? ? ?

Jo, det er — skjær-a.

Ho-Ho.

KONTINGENTEN!

En etterlysning

I hele sesongen som gikk har «storformene» til Thoresen og P. Gulliksen vært totalt forsvunnet, eller med andre ord, søkk borte. Nu har man engagert statspolitiet, som her representeres av betjentene «Energi» og «Vilje», til å lete etter de forsvunne. «Storformene» som er lett kjennelige ved sin raskhet, håper man å finne i løpet av 1936. Meddelelser desangående sendes til Treningsvik's politikammer.

Høiaktelsesfullt

fullmektig Fremgang.

Mannen som blev snytt

Har dere hørt om mannen som skulde få en riktig fin ting, et gullmerke, hvis han kunne løpe riktig fort, ja temmelig nøiaktig 100 m. på 10,7? Jo han løp, og løp på 10,7 og tenkte som så at nu får jeg den fine tingen. Men neida, de som hadde lovet det, sa bare: «Bæh! der narret vi dig, vi stod bak og blåste dig i ryggen og da «gjels» det ikke.» Mannen blev sint og sa: «Neste gang kan dere stå å blåse mot mig. Jeg skal løpe på 10,7 allikevel, det kan dere ta gift på.»

Betan.

E. S. Jeg tror han kan si som pensjonatgjesten sa ved frokostbordet: Mye smør har jeg sett i min tid, men aldri så lite. (Han sier i dette tilfelle bare gull istedenfor smør.)

D. S.

Bortkommet

Under siste torskefest mistet daværende, nu forhenværende viceformann «tråden» og hukommelsen. Den eller de der har funnet en eller begge deler bedes melde sig i redaksjonen. Vedkommende er meget ulykkelig over tapet, da han gjerne vil ha «tråden» til å stoppe munnen sin med. Hukommelsen vil han også forfærdelig gjerne ha igjen da dennes fravær er særlig merkbart på bridge- og pokeraftener.

Svar til redaksjonen under bill.merk. «Prat-maker'n».

Red.

Oslo-Stockholm-Uppsala

Tur og retur.

II

Som dere husker var vi 5 mann ensam åter i Stockholm. «Vi Uppsala-farare» som vi selv hadde døpt oss for. Det var 3 aktive «resten» var ledere. Vi gjorde oppmerksom på at vi ikke behøvet barnepike, skikkelige, pyntelige smågutter som vi var. Det hjalp ikke, leder skulde vi ha og man var generøs og gav oss sogar to. Nå ja, ja den ene reiste på egen bankbok då, så dem om det. «Jau so jækk treine då måtta.» En times kjøring over flate kjedelige jorder bragte oss til bestemmelsesstedet. Efter å ha travet rundt i halve byen og spurt efter husrum, fikk vi en stor dansesal tilleie i «Svea» hotell. Joho her kunde der holdes nachspiel med «hula-hula» og «can-can-dans». Vi gledet oss, men ingen kjenner dagen før sol går ned, vi fikk sanne det.

Med privat «guide» drog vi ut i byen. Det var mye pent å se på, særlig domkirken og damene da, ja også Uppsala's «Karl Johan». Det var så likt vårt eget. Slottet med Slottsbakken og Drammensveien alt var der, men i miniatyre selvfølgelig. Intet manglet undtatt «Karl Johan-statuen», ja og Slottsparkens søte barnepiker ikke å forglemme.

Stevnet om kvelden i lampelys, (var det ikke en idé for våre klubbmesterskapskonkurranser?) blev ganske morsomt med flere gode resultater. Efter stevnet var vi på «Uppsala-gillet» og spiste det tradisjonelle smørgåsbord med kaffe og punsj til, ja også blev det noen «grogger» utover kvelden. Jeg drakk nærmest fordi jeg var så forkjølet hm! hm! (ja det var sant altså). Det sluttet tidlig på «gillet», ca. kl. 11. Man legger sig visst tidlig i Uppsala. Vi satt der nu til kl. 12, men da var det «jamt slutt». Vi hadde holdt stiv bidevinds kurs med grogg og punsj til, hele kvelden så nå gikk vi «baut» og for fin-fin bris gikk det på «slør» hjemover til hotellet.

Dagen efter oprant med strålende vær. Jeg var førstemann ute av «loppekassa» og holdt et forferdelig leven, men nei ikke et liv rørte sig i de andre

KJØP

Deres Bøker og Papirsaker i
GUNNAR HELSTAD'S
 BOK- OG PAPIRHANDEL
 Storgt. 2, (vis a vis Sev. Jacobsen). Tlf. 25140

„KIKUT“

Beksøm og Bandyskøiter
 Skiutstyr – Pullovers

Arne B. Christiansen
 Pilestredet 1 — Oslo

Alle presenter i

Gull - Sølv - Plett

kjøpes billigst i

Juveller-
forretningen**BRILLANT**

Telefon 24291 - Torvgt. 34 (vis à vis Glott)

Grønlands Høvleri A/S

Etablert 1867

Kontor Lakkegt. 7. Telefon 80204
Lager Grønland 12 „ 80795Disp. Reidar C.
Anderssen**Tørr trelast**

sengene. «Syvsovere!» ropte jeg da jeg gikk, men opriktig talt var jeg visst ikke riktig våken sjøl. For da jeg kom ut på gaten og så nøiere etter var klokken bare 7. Det var kanskje derfor portieren hadde sett så forbauset ut da jeg hilste godmor'n idet jeg passerte. Nå ingen skade skjedd nu hadde jeg tre timer til rådighet før frokost. Jeg tok en tur på torvet. Det var som torv flest og ikke noe av interesse der. Derimot passerte jeg en skolegård hvor noen unge damer drev morgengymnastikk. Det fanget interessen i langt høiere grad. Ja kun idrettslig sett selvfølgelig.

De løp 60 m., hoppet høide, kastet medisinball etc., det gikk med liv og lyst. En av dem var riktig lett tilbens, 7.9 på 60 m. er neimen ikke dårlig. Hun har sikkert store chanser til i det «store løpet», å kunne kapre sig en livsleider.

Jeg spurte en av dem om de ikke frøs i de tynne draktene (det var temmelig kjølig).

Hun rødmet imidlertid klædelig og jeg skyndte mig å forsikre om at det absolutt ingen opfordring var, om at jeg gjerne vilde agere varmeovn eller noe i den retning. Dessverre ringte skoleklokken så vi fikk ikke utdypet samtalen mere. Hun måtte stikke av som snarest og så stakk jeg også av.

Jeg rotet rundt på flere steder og før jeg riktig visste av det var klokken nærmere 10. Frokost! tenkte jeg og avsted til «Rullan» bar det. De andre var selvfølgelig ikke kommet. Herre gud så sulten jeg var. Neimen om jeg venter. Hei! Opvarter! Kom med en drabelig frokost.

Nesten ferdig, kom de andre anstigende. «Nå morgenfugler,» sa jeg, «står til?» Åååååå! gjespet de i kor. «Jaså trette etter den lange morgentur» ertet jeg. De nikket bejaende. «Den blev vel nærmest foretatt i drømmeland den vel? ertet jeg videre. De svarte ikke. Jeg hadde visst rett — altfor rett.

Vi var etterpå ute i Gamle Uppsala og så på noen samlinger av hus etc. Noe à la Maihaugen, men ikke så flott. Der slo vi dem lell. Det var også noen store hauger, vikinggraver der. Og betegnende nok for landskapet bemerket en av gutta: «Ja det er vel noen av de høieste «åsene» heromkring dette?» Og faktisk! Vi hadde den flotteste utsikt fra en av haugene. Vi var også en tur på «Odinsborg» en

gammeldags kro. Vi skulde drikke mjød og skulde velge store drikkehorn til det bruket.

«Vi tar bare en liten smak,» sa vår svenske venn.

«Ja bare et eneste horn hver,» sa en av oss. Da kan dere tro det blev latter. Hoho! et horn rummet 4 à 5 flasker mjød. Vi tok et horn på deling og drakk etter tur. Det var et bredt sølvbånd rundt hornet. Berømte personer hadde gravert navnet sitt her blandt andre prins Carl og hans to døtre, nu avdøde dronning Astrid av Belgien og vår egen kronprinsesse Märtha.

Vi foreslo derfor for verten at vi godt kunne «nedlate» oss til å skrive våre navn på hornet. Tilbudet blev merkelig nok avslått, men, men, når han var så dum så.

Derefter bar det i rutebil tilbake til Uppsala. Vi hadde radiomusikk hele veien innover, en flott tur.

Et par timer senere sa vi adjø til våre svenske venner, og enda en time senere var vi i Stockholm.

Her fikk vi tid til noen innkjøp og en herlig middag på «Broodway».

Så gikk veien til Centralstasjonen. Først gikk fløiten og så gikk toget.

I motsetning til fremreisen fra Oslo hvor vi ikke sov stort, så snorket vi som griser hele veien tilbake til Oslo. Etter å ha passert Lillestrøm kom «tollen».

Vi hadde selvfølgelig *ingenting*, med andre ord, vi hadde la vi helt på toppen. Tolderen så selvfølgelig i bunnen av kufferten hvor det *ingenting* var og dermed slapp vi igjennem.

Vi var atter i Oslo etter en festlig tur, og med et «Takk for denne gang,» skiltes vi.

Felix.

JUBILEUMSKOMITEEN

Der er nu nedsatt en komité som skal stå for arrangementet av jubileumsfesten. Den har fått følgende sammensetning: Gust. S. Torp, G. Helstad, Chr. Hansen og Per N. Finnerud.

Alle henvendelser angående jubileumsfesten tilstilles kun denne komité.

*Styret.***Alle må være med på den!**

Den 45de

Vår ordinære generalforsamling, den 45de i rekken, blev holdt fredag den 15. november i Idrettens Hus. Fremmøte var som vanlig vel 40 medlemmer. Av disse er de fleste aktive, noen gamle passive, der møter op for tradisjonens skyld, og de «faste talere». Formannen, Arne Andersen, ønsket velkommen og styrets avhandling om sitt virke i det forløpne år blev oplest av sekretæren. Sin sprintervane tro begynte han oplesningen med en fenomenal hurtighet. Schjerven var sikker på det var tjuvstart, men da han hadde glemt fløita hjemme kunde han intet utrette. Th. Ruud leste av egne verker d. v. s. beretningen for ungdomsavdelingen. Den samme innledet også debatten om styrets beretning og klaget sterkt over at vi ikke hadde stillet et skikkelig 2. lag i Holmenkollstafetten. Han sa også i den forbindelse at vi måtte få en amatørtrener til å ta sig av spiltelt kasterne, og vilde ha flere konkurranser for de yngre. Formannen var i hovedtrekkene enig forsåvidt de yngre angikk. Thuesen imøtegikk ankene vedr. de to lag og kritiserte sterkt, og sikkert med rette, at Ruud selv ikke vilde stille op i stafetten. Eilif Dahl syntes en opmann var forlite, men «jo flere kokker desto mere søl» er det visst det heter. Bakke vilde nok ha med så mange som mulig i stafetten, men, mente vi i år vanskelig kunde stille to gode lag. Det var ingen flere som hadde noe å si til beretningen og den blev enst. vedtatt.

Regnskapet blev oplest av kassereren, Ingolf Sandvig. Av dette fremgikk at klubben hadde greid sig meget bra økonomisk og at den nu er på rette kjøll igjen efter de slette disposisjoner for noen år tilbake. Efterat revisorene hadde gitt styret noen vakre blomster for dets gode økonomiske ledelse, blev regnskapet godkjent enstemmig.

Til styret var kommet forslag om å velge P. Bredo Brodersen til æresmedlem. Forslaget var enstemmig tiltrådt av det sittende styre og blev også fremsatt av dette. Alfr. K. Jensen såvel som Fåfeng aubefalte det på det beste. Sistnevnte mente også i tilslutning hertil at æresmedlemmene var forlite påaktet og syntes de burde gå gratis på idrettsstevner og at deres navner skulde inngraveres på en minneplate av sølv som skulde henges op på klubbens kontor. Formannen leste så op en artikkel om Brodersens forskjelligartede virke som tjalvist. Derpå blev P. Bredo Brodersen valgt til æresmedlem av Tjalve. Forsamlingen gav sitt bifall til kjenne ved sterke håndklapp og ved å reise sig. Selv var Brodersen dessverre forhindret fra å være til stede grunnet sykdom.

Valgene var neste post. Da formannen bestemt hadde frasagt sig gjenvalg, fant formannsvalget sted i usikkerhetens tegn. Albrechtsen foreslo Oscar Sand-

vig. Videre blev foreslått Helstad, Rasmussen og Thuesen. Helstad valgte med 35 st. Dernest hadde Sandvig 2 st., Gundersen 2 st. Resultatet blev mottatt med stort bifall, hvilket tyder på at Helstad blir en populær formann, og kan han lede klubben likeså godt som de idrettstevner han har ledet i de siste år, blir han også en god formann. Kampen om nestformanns-stillingen stod mellem Sandvig, Per Finnerud og Thuesen. Da den nye formann så å si krevet Finnerud valgt, var også resultatet gitt. Til medlemmer av styret forøvrig blev valgt: Kåre Thuesen 38 st., Oscar Sandvig 25 st., Sv. Hultgren 34 st., Sverre Fuglerud 30 st. Som det syvende medlem fikk Reidar Olafsen og Egil Frøystad 20 st. hver og omvalg blev foretatt. Schjerven foreslo Olafsen og han seiret stort, 32 st. Frøystad blev 1. suppleant. Revisorer blev: S. Sandvig og Chr. Hansen, suppl.: Sverre Gundersen og A. Fåfeng. Repr. til Distriktslaget: Helstad og Fåfeng, suppl.: Per Finnerud. Repr. til Friidrettstinget: Helstad, Fåfeng og Sverre Gundersen, suppl.: Per Finnerud. Ledere for ungdomsavdelingen: Holger Albrechtsen og Roar Adler.

Medlemsavisen foranlediget en liten diskusjon. Alfr. K. Jensen frasa sig gjenvalg som chefsredaktør og Otto Nordlie blev enst. valgt, likeledes blev Halseth gjenvalgt som medlem av redaksjonen. Da Albrechtsen foreslo Schjerven som tredje medlem, tok Schjerven det litt ille op og der utviklet sig til storkamp mellem de to. Olafsen satt og gledet sig til en real knock out for en av partene, men gleden blev dog ikke av lang varighet. Formannen grep nemlig inn som tredjemann i kampen og seiret på points, hvorefter Schjerven blev valgt inn i redaksjonen.

Under *eventuelt* henstillet Albrechtsen til det nye styre å sette i gang flere pokalkamper. Arne Andersen takket derefter for sig og sine kolleger i styret, hvorefter Fåfeng takket styret og nevnte spesielt dets gode økonomiske disposisjoner.

Så banket «den store busemann» i bordet for siste gang og den 45de ordinære gikk over i Tjalves glorioverdige historie.

Høttaleren.

Fra redaksjonen

Alt stoff til januarnummeret må innsendes før 15. januar.

G L E D E L I G J U L

ø n s k e s a l l e t j a l v i s t e r !

Redaksjonskomiteen.